

Rijk der Gerechtigheid

Administratie: B. Verlaet
Rue de la Bassette, 11
1330 RIXENSART/België
Tel. (02) 653 50 20

Filantropisch en menslievend maandblad
voor het morele en sociale herstel

Losse nummers € 0.20
Jaarabonnement € 2.40
IBAN BE35 0688 9972 4537

Stichter: F.L.A. FREYTAG

De Allerhoogste, de enige Toevlucht!

DE wegen van de Eeuwige, de grote hemelse God, de grandioze Schepper van alles wat bestaat, vertegenwoordigen de kwintessens van de echte wijsheid, harmonie en liefde. Als men ze kan peilen, al in een zekere mate, kan men van ganser harte enkel het hoofd buigen en met de profeet uitroepen: "Heilig, heilig, heilig is de Almachtige, het ganse heelal is vol van Zijn heerlijkheid."

Het heilsplan is vervat in de Bijbel en is er prachtig in uiteengezet. Maar anderzijds kan het lijken dat vele gedachten vermeld in de Heilige Schrift, elkaar tegenspreken en kunnen alleen degenen die volledig oprecht zijn de wegen van God begrijpen en in de Allerhoogste het zekere toevluchtsoord vinden dat Hij is voor al degenen die Hem met hun hele hart zoeken.

In de tijd van Abraham werden de goddelijke beloften niet zo duidelijk uitgelegd als in het nieuwe verbond. Desondanks werd Abraham op een glorieus en prachtige manier geleid, want de Allerhoogste geeft altijd het nodige begrip aan wie Hem met heel zijn hart zoekt. Wat onontbeerlijk is, is volledig vertrouwen in Hem hebben. Abraham, die geen universiteit of een of andere school tot zijn beschikking had, had daar veel minder problemen mee dan wij. Hij hoefde zich niet ontdoen van alles wat ons beïnvloed heeft, van een bagage aan kennis die wij vaak volledig moeten veranderen.

De aangenomen gewoonten vormen in ons een karakter, dat onze identiteit vertegenwoordigt. Een individu wordt dus gevormd door wat hij in praktijk brengt. Men kan zeggen: "Zeg mij wat je denkt, ik zal je zeggen wie je bent." Als wij het goede betrachten, zijn wij in harmonie met de goddelijke wegen. Natuurlijk zijn er een hoop dingen die de mensen weerhouden en hen beletten het goede te doen. Het eigenbelang is de allergrootste hinderpaal. En als men het egoïsme in zijn hart laat heersen, kan men de hulp noch de zegen van de Eeuwige krijgen, omdat men ze de rug toekeert. Terwijl, als men tracht de wil van God te verrichten die ons tot het altruïsme uitnodigt, de zegen ons begeleidt, wat de toestand waarin wij ons bevinden ook moge zijn.

Zo verkeerde Jozef in een heel slechte toestand, daar hij als slaaf verkocht werd door zijn broers. Maar hij heeft zijn toevlucht tot de Eeuwige genomen en heeft zich daarop gebaseerd. De belofte gedaan aan zijn voorvader was in zijn ziel, en hij was er zeker van dat

ze gerealiseerd zou worden. Ze werd op een bewonderenswaardige manier vervuld, aangezien Jozef de weldoener van zijn broers en zelfs nog van zijn vader is geworden.

Wij moeten dus ook onze toevlucht tot de Eeuwige nemen, maar niet volgens een religie, want dat heeft geen enkele waarde. Maar doen we nog wel. We moeten ons daar dus van ontdoen, als wij in de Allerhoogste ons toevluchtsoord willen kunnen vinden. Wij kunnen geen reële toevlucht vinden in geld en waardering, maar alleen in de Almachtige die de zaken leidt volgens Zijn wil, opdat zij steeds een prachtig resultaat zouden voortbrengen. Zo zouden we nooit gedacht hebben dat, het feit dat Jozef, in Egypte verkocht was, hem de macht zou geven zijn familie te kunnen redden. Jozef had het geloof, alles heeft zich dan ook ten goede gekeerd, niet alleen voor hem maar voor heel zijn familie. Het geloof is een prachtige wetenschap. Als wij het geloof hebben, als wij ons gedragen op een legale manier, dat wil zeggen volgens de goddelijke wet, verdwijnen onze morele en fysieke moeilijkheden. Wij verbeteren ons, en uiteindelijk zijn we volledig genezen. Het is een regel zonder uitzondering. Als wij niet tot dit resultaat komen, bewijst het, dat er iets niet klopt in onze handelwijze.

De Heer leidt ons op een wonderlijke manier. Hij geeft ons alles wat voor ons nodig is om de tegenstrever te overwinnen. Als hij dingen laat komen die moeilijk te verwezenlijken zijn, geeft hij ons ook de kracht het nodige te doen. Het is zeker, dat de wet van de gelijkwaardigheden prachtig functioneert. Wij hebben een maag en nieren die op een zekere manier werken. Als wij ons organisme beschadigen, zullen we er de schade en de pijnen van ondervinden. We moeten dus ons lichaam in orde houden, niet alleen door te letten op ons eten, ons drinken, de lucht die wij inademen, maar vooral op de gevoelens die wij koesteren. Wij zijn geschapen om in een zekere sfeer te leven. Als die ontbreekt, ontbreekt het ons ook aan het essentiële. Om van deze sfeer te genieten, moeten we iets doen. Dit iets is het aankweken van de dankbaarheid voor God, aan Hem gehecht te zijn zoals een kind aan zijn ouders gehecht is, in Hem onze toevlucht te zoeken door ons in te spannen Zijn wil te realiseren, die is het Koninkrijk van God op de aarde te vestigen. Hij wil ons gebruiken als medewerkers. Daarvoor moeten we ons met Zijn programma voeden en ons erbij aanslui-

ten met heel onze ziel en onze gevoelens en door de beoefening ervan.

Wat ons levensvatbaar maakt, is voor het goede van onze gelijken te bestaan. Als wij niet voor het welzijn van onze naaste kunnen bestaan, kunnen we niet blijven leven. Niet alleen het Woord van God verklaart het, maar ook de universele wet bewijst het wetenschappelijk. Ze toont duidelijk de waarheid aan de wetenschappers. Allen die oprecht zijn, zijn wel verplicht te erkennen dat het duurzame geluk en het eeuwige leven alleen maar bereikt kunnen worden door deze prachtige wet te eerbiedigen.

De enige academie die kan blijven en die steeds aanwezig zal zijn om aan te moedigen, te verheugen, te troosten, te zegenen en een echte toevlucht te geven aan wie zich aan God toevertrouwt en Zijn voorschriften volgt, is de school van de beoefening van de goddelijke wet, namelijk de beoefening van het goede dat ze aanprijst. De resultaten zijn dan prachtig. De universele wet toont aan, dat men voor het welzijn van iedereen en zelfs voor dat van zijn vijanden moet bestaan. Dat is het geheim van het leven en de zegen. Als wij haar volgen, zoals het hoort, kan de Allerhoogste ons op alle gebieden zegenen. Wij kunnen op Hem rekenen. Hij zegt ons: "Stel mij op proef, u zult wel zien of Ik de sluizen van de hemelen niet open, en of Ik over u niet overvloedig de zegen verspreid." De godsdienstige mensen kennen deze Bijbelse passage van buiten, maar natuurlijk hem kennen is iets, maar hem verwezenlijken is iets anders, want er zijn voorwaarden te vervullen.

De goddelijke zegen verjongt ons, geeft ons vreugde, vrede en troost. Alles is een kwestie van mentaliteit, van verwantschap met de geest van God. Deze geest is een macht die de zon en de planeten in werking stelt die in alle zonnestelsels van het heelal ronddraaien. Hij vertegenwoordigt een macht die tegen alles bestand is. De geest van God werd genomen om de aarde te vormen. Met deze geest werden de stenen gemaakt, en alles wat op de aarde zowel als in het heelal bestaat, ons organisme inbegrepen.

Ons lichaam is samengesteld uit zeventien verschillende elementen. Zelfs ijzer. Men zou dus kunnen denken dat men ijzerhoudend water moet drinken om voortdurend de elementen waarvan het lichaam gemaakt is, opnieuw aan te vullen. In werkelijkheid is het een kwestie van harmonie. Deze harmonie bestaat als de organen volgens de universele wet werken. Dan wordt alles wat nodig is voor het leven door het organisme geproduceerd. Daarom moet de mens, die lichamelijk zo prachtig gevormd is, ook een mentaliteit

Denk aan de moed van de profeten

ARISTIDE werd geboren in de koude winter van 1920. Zijn vader, die door de oorlog naar lichaam en ziel was beschadigd, verzachtte zijn verdriet door meer te drinken dan verstandig was. Zijn moeder, een afstammeling van een adellijke familie, was gedwongen haar eerste echtgenoot te verlaten vanwege een volledige onverenigbaarheid van hun karakters.

De kleine had een broze gezondheid geerfd en op dat moment kon zijn moeder het medicijn niet vinden om hem te behandelen. Het kind had vaak vreselijke nachtmerries, die alleen een weerspiegeling waren van zijn armoedige bestaan; want het gezin woonde op een vervallen zolderkamer in Milaan. Ook waren er tussen de dronkenmansbuien van de vader door maar weinig feestdagen waarop ze zich konden trakteren op een bouillon van

kippenpoten, waarbij het vlees gereserveerd was voor de rijken.

In deze materiële en geestelijke nood brachten de bezoeken van de tante van zijn moeder, de zuster van haar moeder, balsem in het hart van het kind. Voor Aristide, van wie ze veel hield, was ze als een fee die hem overlaadde met geschenken. En steeds vertelde ze hem over Jezus, wat een grote indruk op hem maakte.

Soms, als de vader nuchter was, ging hij ook uit met zijn zoon, op wie hij erg trots was. Vaak waarschuwde hij hem voor religieuze mensen. "Ik verzeker je, mijn zoon, geloof me, die zijn niet aan te bevelen! Hun valse religiositeit maakt hen hard en slecht."

Op 14-jarige leeftijd moest Aristide, onder de fascistische dictatuur, een uniform aantrekken om deel te nemen aan parades en processies en om te leren omgaan met wapens. Toen was het veel meer dan een oefening, want het land was aan de kant van

de Duitsers de oorlog ingegaan. Hij werd ingelijfd bij de luchtafweer en werd naar de Franse grens gedirigeerd. Daar kreeg de jongeman de gelegenheid om de juistheid van de waarschuwingen van zijn vader te verifiëren...

Op een zondagmorgen, na de mis, zag hij hoe de priester het wierookvat nam om de soldaten en de kanonnen te zegenen. In Frankrijk, dacht hij, zegenen de pastoors de kanonnen die tegen Italië zijn gericht. Nee, vader had gelijk, dit alles kan niet van God komen!

Daarna moest hij weer vertrekken om na een reis van vier dagen op Sicilië te landen, met als taak het luchtvaartkamp te verdedigen tegen de felle aanvallen van de Britse troepen vanuit Malta. Wat een hel, wat een bloedbad! Aristide gruwde ervan en was teleurgesteld. Dus dat was het leven? Daarna moesten ze weer vertrekken, dit keer naar Joegoslavië, nadat ze angstaanjagende, af-

schuwelijke situaties hadden meegemaakt. Wat een verschrikkingen en ervaringen had hij niet! En nu was er sprake van om naar Rusland te gaan... maar het was op Sardinië dat ze terecht kwamen. Op het eiland werd zijn regiment ontvangen door een zwerm vliegtuigen, dit keer Amerikaanse, die de haven bombardeerden en veel soldaten en burgers doodden. Geïsoleerd van alles, zonder voorraden, verbroederden al deze jonge mensen geleidelijk met de Engelsen, die hun wat te eten gaven.

Te midden van deze hel leed het gevoelige hart van Aristide ondraaglijk. Het was in de natuur dat zijn gewonde ziel zich kon ontspannen. Hij bewonderde de volle fruitbomen, de rimpelingen van de zee, de blauwe lucht en het zachte maanlicht dat de nacht verlichtte. Alles vertelde hem dat deze rustgevende en volmaakte schepping het werk was van een God die goed was en vriendelijk voor de mensen. Maar hoe kwam je dat

hebben die in verhouding staat met zijn organisme, anders komt onvermijdelijk de vernietiging.

De mensen zijn helemaal niet in harmonie met de wet die hen regeert. Daarom kunnen zij die gemeenschap met God door Zijn geest niet hebben. Daarom lijden en sterven ze. Ieder menselijk individu moet nu zijn mentaliteit in overeenstemming brengen met de universele wet, die zo prachtig gedetailleerd is beschreven in *De Boodschap aan de Mensheid*. Wij vinden daar een kostbare opleiding, die tot het leven, gezondheid en welzijn leidt. Maar het volstaat niet die lessen te kennen, we moeten ze ook navolgen, als wij er het immense voordeel dat ze bevatten uit willen halen. Zo kunnen we de zegen verwezenlijken en ons beschut voelen in het toevluchtsoord van de Eeuwige. Maar als wij tegelijk naar de onderrichtingen van het goddelijk programma en naar de stem van de tegenstrever luisteren, dan worden we mensen die volledig verdeeld zijn in zichzelf, die niets kunnen halen uit de zegeningen, die zo grootmoedig binnen hun bereik zijn gesteld.

De mens is zo gemaakt dat zijn enige mogelijkheid zichzelf echt goed te doen, in de eerste plaats is om op een onbaatzuchtige manier het welzijn van zijn naaste te zoeken. We moeten dat uit liefde voor de mensheid doen, omdat wij echte mensenvrienden willen zijn, die verlangen naar het heil te brengen dat wij zelf gekregen hebben. Daarvoor moeten we het goddelijke programma naleven. Soms moeten een grote ijver en moed ontplooid worden, en een consequente arbeid van ons hart onder ogen gezien worden, maar anderzijds is er alles wat nodig is om ons aan te moedigen. De belangrijke kwestie is over onze mentaliteit te waken. Als wij in de stemming voor het Koninkrijk Gods zijn, openbaart de goddelijke bescherming zich op een grandioze manier. We spannen ons in om dit te realiseren, vooral in onze proefverblijven, die een demonstratie van het Koninkrijk van God moeten worden. Als de zegen niet zichtbaar genoeg is, betekent dit dat er een zwakke plek is en dat de goddelijke bescherming zich niet kon uiten.

Onze leus moet zijn: "Ik vertrouw mij aan God toe en ik tracht Zijn wil te volbrengen. Ik neem Hem als mijn toevlucht." Op die manier is het welslagen verzekerd. Als wij ziek zijn, moeten we zeggen: "Met de hulp van de Allerhoogste zal ik genezen. Ik wil genezen met Hem en niet anders. Daarvoor is het onontbeerlijk dat ik de universele wet naleef, aangezien Hij deze wet ingeprent heeft in mijn organisme." Dat is de goede handelwijze. Als wij, om lichamelijk te genezen, de wet volgen die de Allerhoogste ons toont, veranderen we tegelijkertijd ons eigen karakter. Als ons karakter niet verandert, blijft onze slechte mentaliteit en zal ons niettegenstaande alles toch doen sterven. De genezing is in dit geval maar schijn. Het is maar een kortstondige verbetering.

Als wij onze toevlucht bij God zoeken, spreekt het vanzelf dat wij naar Zijn raadgevingen luisteren, zonder te lang bij iets anders te blijven stilstaan. We mogen in ons hart niet het kleinste gevoel van wrok tegen onze naaste houden. Als we een tekortkoming bij hem zien, moeten we het bedekken. Als wij zo handelen, zullen op het laatst al het onkruid en elk onwettige gevoel uit ons hart verdwenen zijn.

Dat moet zeer ernstig overwogen worden. Door zo over ons hart te waken, door het schoon te maken door de voortdurende beoefening van de onbaatzuchtige liefde, zal de goddelijke zegen ons ten deel vallen. Wij zullen ons zo bevrijden van vele gebreken die ons kwaad berokkenen en die een probleem vormen voor degenen die ons omringen. Wij zullen een heerlijke mentaliteit verwerven die ons zal toelaten veel goed te doen en een immense zegen rondom ons te brengen.

Wij willen dus deze gedachte goed ter harte nemen: "Eeuwige, ik zoek bij U mijn toevlucht", en zal doen wat nodig is om te verwezenlijken echte kinderen van God te worden, die zich in complete harmonie brengen met de gedachten van de Allerhoogste. Wij zullen dan als een boom zijn die geplant is bij een waterloop en waarvan het gebladerte nooit verdort. Inderdaad, de weg naar het eeuwige leven staat nu open voor allen die zich in overeenstemming willen brengen met de universele goddelijke wet, die wil, dat we voor het goede bestaan, door de egoïstische gevoelens opzij te zetten en de altruïstische gevoelens aan te kweken die het leven en het geluk verschaffen.

Het moment is aangebroken ten volle de goddelijke gedachte te realiseren die vandaag tegen iedereen die in contact komt met de publicaties van de waarheid, zegt: "Kies het leven opdat je leeft, waarom zou je willen sterven?" Inderdaad, waarom voortgaan met in het graf neer te dalen, aangezien de voorwaarden om het eeuwige leven te verwerven nu voor iedereen zichtbaar zijn als resultaat van het offer van onze dierbare Verlosser? De weg naar de gezondheid, de gelukzaligheid en het eeuwige leven is vandaag open voor alle mensen.

Wetenschap en geweten

De wetenschap heeft vandaag de dag bijna onbeperkte mogelijkheden tot haar beschikking. De vraag is, zoals dit artikel laat zien, wat kan men kennen en wat kan men doen? In de krant *Ouest France* van 20 november 2023 verscheen deze tekst in de rubriek "Gezichtspunt" van de hand van Jacques Le Goff.

Wetenschap en ethiek: een gespannen dialoog

We hebben onlangs vernomen dat een Israëliësch team erin geslaagd is om kunstmatig, uit embryonale stamcellen, een synthetisch embryo te vervaardigen dat perfect een echt embryo nabootst. Dat is van belang om het onderzoek naar bepaalde erfelijke ziekten te vergemakkelijken. Maar wat als een gekke wetenschapper zou besluiten om dat kunstmatige embryo in een baarmoeder te implanteren met het risico een monster te produceren?

Ook al is het vooruitzicht onwaarschijnlijk vanwege de niet-levensvatbaarheid van het onderzoeksobject, is er toch reden tot bezorgdheid. Vooral omdat we tegelijkertijd vernemen dat Chinese specialisten op het gebied van het klonen van dieren, zojuist een makaak hebben ontwikkeld met een gedeeltelijk vermenselijkt brein. Ook al is dit soort experimenten in westerse landen verboden, wat zal er dan gebeuren als het zich elders ontwikkelt met het risico om niet minder angst-aanjagende hersenschimmen te creëren?

Trouwens, we vragen ons heden ten dage op het gebied van kunstmatige intelligentie af, of we zo ver kunnen gaan dat we een machine produceren die zich bewust is van zichzelf en dus in staat is om te denken, wat opnieuw een existentiële bedreiging zou vormen voor de menselijke soort.

De huidige gebeurtenissen bevestigen het cruciale belang van het reguleren van wetenschappelijke activiteiten door middel van ethiek in een gespannen dialoog tussen twee zeer verschillende soorten vragen: wat kan ik weten? Wat moet ik ermee doen?

Het antwoord op de eerste vraag opent een bijna onbegrensde horizon voor de wetenschap en technologie, die daarmee aan de slag gaan. Dit bracht de Hongaarse natuurkundige Dennis Gabor ertoe te zeggen dat "alles wat technisch haalbaar is, zal worden bereikt, of die prestatie nu moreel goed of verwerpelijk wordt geacht." Met het risico op krankzinnigheid, aangeroerd door de natuurkundige Paul Langevin: "De ervaring leert ons dat een mens die een buitensporige macht heeft, uit balans raakt: wetenschappers zouden geen uitzondering zijn en zouden als het ware krankzinnig worden", een

Faust en een Frankenstein verblind door wetenschappelijke dronkenschap.

Samen ben je slimmer

Vandaar het belang voor wetenschappers om zichzelf te observeren om na te denken over de tweede vraag: wat moet ik daarmee doen? Dezelfde vraag die er onder andere Robert Oppenheimer toe bracht om, wanneer hij in 1946 wordt uitgenodigd om deel te nemen aan het H-bomproject, niet te herhalen wat hij over de atoombom had gezegd: "Ik ga daarheen, omdat het technisch een geweldige uitdaging is." Daarom werd hem verder de toegang tot geheime documenten en dergelijke ontzegd...

Bewijs, als het nodig was, dat het beoefenen van ethiek van nature een stukje risico is dat bijna altijd wordt genomen bij onzekerheid en vaak vaagheid van de wet die het handelen zou moeten inperken. Vandaar het belang van collegialiteit om een keuze te onderbouwen en een juiste of een minst slechte beslissing te nemen. Zoals Maurice Merleau-Ponty zei: "Samen zijn we slimmer."

Dit is de rechtvaardiging van ethische commissies in ziekenhuizen en de Nationale Raadgevende Ethische Commissie, waarvan de adviezen zo waardevol zijn op het gebied van bio-ethiek en biotechnologie.

Dit is ook de betekenis van zulke internationale bewegingen van wetenschappers als Pugwash, winnaar van de Nobelprijs voor de Vrede in 1995, en de Universele Beweging van Wetenschappelijke Verantwoordelijkheid die de denk- en beoordelingsvermogens van vrouwen en mannen van de wetenschap in het werk stellen om hun verantwoordelijkheid op alle gebieden van competentie uit te oefenen en het ongelijk te bewijzen van Martin Heidegger volgens wie "de wetenschap niet denkt". Wetenschap misschien niet, maar wetenschappers toch wel?

Leren en weten is een verleiding en hoe kun je die weerstaan in een samenleving die deze vaardigheden waardeert en ook de middelen biedt om ze te ontwikkelen. Want we hebben geld nodig, heel veel geld, voor wetenschappelijk onderzoek. Zo speelt de mens soms de tovenaarsleerling, maar zoals Jacques Le Goff terecht zegt, moeten we onszelf vragen stellen en weten hoe we moeten stoppen, als wat we doen geen voordeel is voor de gemeenschap.

Nieuwsgierigheid is in dit geval een slechte raadgever. Het is echter vaak wel wat onze wetenschappers motiveert. Hoeveel ontdekkingen hebben niet tot rampen geleid. Een van de bekendste is die van de atoombom.

"Wee mij!" waren de woorden die Einstein zou hebben uitgesproken toen hij zich realiseerde, dat zijn onderzoek had geleid tot de schepping van de bom die op Hiroshima werd gegooid. Ook al is de atoombom door zijn denkwerk ontworpen, heeft de Duitse wetenschapper nooit rechtstreeks aan dat project meegewerkt. Julius Robert Oppenheimer daarentegen was er direct bij betrokken. Deze zeer getalenteerde natuurkundige was de wetenschappelijk directeur van het Manhattanproject. Tijdens de Tweede Wereldoorlog concentreerden hij en zijn team zich op het maken van een bom die een einde kon maken aan die oorlog. Twee jaar lang ontwikkelden ze dit nieuwe wapen. Op 16 juli 1945 ontplofte de eerste atoombom als test in de woestijn van Nevada, informeel Gadget genoemd met de codenaam Trinity aangeduid. Nadat hij had gezien wat zijn uitvinding kon uitrichten, realiseerde Robert Oppenheimer zich, wat die bom in werkelijkheid betekende en had hij er spijt van, dat hij zo'n wapen aan de mensheid had gegeven.

Deze ervaring, en vele andere, zou ons serieus moeten laten nadenken en ons vooral moeten laten zien dat we niet de baas zijn over wat we produceren. Eenmaal onthuld, kan een ontdekking in handen vallen van kwaadwillende en gewetenloze mensen en een echte

te weten? Hij voelde dat alle tegenslagen die de mensen overkwamen, niet van Hem kwamen, maar wie kon hem over al deze mysteries wat wijzer maken?

Plotseling moest Aristide in bed blijven door malaria. Een koorts die veertig dagen duurde, waardoor zijn milt opzwol met voortdurende pijnen. Er overviel zo'n zwakheid, dat hij er zeker van was, dat hij onmiddellijk zou sterven. Hij herstelde echter, keerde terug naar het vasteland en werd behandeld, tot hij volledig genezen was.

Toen hij naar Milaan terugkeerde, was zijn vader overleden, maar hij vond zijn oude moeder terug, nog steeds op haar zolderkamer, die alle bombardementen had weerstaan!

Toen de oorlog eindelijk voorbij was, maakte Aristide kennis met een charmant en serieus jong meisje, met wie hij enige tijd later trouwde. Ze bleven met z'n drieën op de zolderkamer wonen. Intussen werd Aristide

aangenomen als nachtwaker in een fabriek, een buitenkansje in die tijd!

Later vond het jonge stel een appartement en in de loop der jaren vulden vier kinderen het met hun vreugdekreten! Ze waren zo gelukkig, dat Aristide en zijn vrouw op een zondag naar de mis wilden. Maar wat een teleurstelling: een mooie façade, maar niets voor het hart. De vereniging van politiek met financiën en de god van deze wereld was een wrede en pijnlijke beproeving voor hen. Dus smeekten ze 's avonds, op hun knieën: "O God! Waar ben je? Wie kan ons uw wegen doen kennen?"

Het antwoord op deze hartenkreet liet niet lang op zich wachten. Kort daarna klopte een evangelist op hun deur en bood hun een *Gids van het Rijk der Gerechtigheid* aan. Bovenal vertelde hij hun over een verrukkelijke omgeving, die van het Vaderhuis, die een grote indruk op hen maakte. Zij lazen het tijdschrift met veel plezier en gingen beiden meteen

naar de vergaderingen, waarvan het adres in de krant stonden.

Wat een verlichting was het om de familie van de Heer te vinden, om te voelen dat de waarheid eindelijk aan hun ogen werd geopenbaard! Maar het onthulde ook het egoïsme van het menselijk hart, en dat van hen in het bijzonder. Aristide voelde dat het moeilijk was om te strijden tegen zijn karakter. Terwijl hij voor de spiegel van de waarheid stond, zei hij tegen zichzelf: "Hoe kun je zulke kostbare lessen volgen met zo'n karakter als dat van jou? Verander dus, span je in met de goddelijke genade. Wanhoopt niet over je mislukkingen, je hebt nu een Verlosser, die betaald heeft om je van je zonden te verlossen..." Zijn vrouw steunde hem in deze strijd tegen zijn egoïsme, en samen beleefden ze heerlijke momenten in de familie van de Heer.

De kinderen groeiden op, trouwden en verlieten de een na de ander het familiehuis.

Aristide had zijn bejaarde moeder verloren en maakte zich wat zorgen over de gezondheid van zijn vrouw, die een zwak hart had. Ondanks alle zorg waarmee ze werd omringd, stierf ze op een ochtend in zijn armen. Aristide voelde zich opstandig over zo'n plotselinge en onverwachte dood, maar hij begreep dat de Eeuwige, in Zijn voorkennis en oneindige goedheid, de mogelijkheden van ieder kent en niets toelaat dat niet ten goede is. Hij boog zich voor Zijn beslissing en voelde de zoete troost van de dierbare familie van het geloof. De zekerheid van de wederopstanding gaf hem veel moed om nog vuriger te werken aan de vestiging van het Koninkrijk van God op aarde.

Zijn vreugde was het om het goede nieuws te verbreiden, en hij vergezelde vaak zijn broeders-medewerkers aan het werk van de Heer. Wat een vreugde is het om van een God van goedheid te kunnen verkondigen, die altijd vergeeft, die zo'n barmhartig plan heeft

ramp veroorzaken. De middelen en de kennis die we momenteel bezitten, vergroten de kans op dergelijke ongelukken.

Hoe wijs zou het zijn om onze ogen te richten op Hem van wie onze hulp komt: de Eeuwige, onze God. Hij wil ons bestwil. Hij demonstreerde dit door Zijn geliefde Zoon naar de aarde te sturen om onze losprijs te betalen. De Heer zal ons nooit teleurstellen. Hij is de trouwste Vriend op wie we kunnen rekenen. Hij heeft de mensheid een schitterende toekomst bereid waarin alle dingen tot volmaaktheid zullen herstellen, zoals het geval was bij de schepping van de aarde en van de mens. In de nabije toekomst zal het Koninkrijk van God gevestigd worden op de ruïnes van deze boze wereld. Degenen die in hun graf liggen, zullen weer tot leven komen, bij de stem van de Zoon van God die de dood heeft overwonnen door zijn offer. Er zal geen schade en onrecht meer zijn op de gehele aarde, waar voor eeuwig vrede zal heersen.

De illusie van gokken

Bedrijven en gokhuizen maken aanzienlijke winsten, volgens een rapport van *Addiction Suisse* (de Verslaving in Zwitserland) dat op 21 maart 2024 in de krant *20minutes.ch* werd vermeld en dat we hieronder weergeven.

Verslaafde spelers zijn met meer dan 2 miljard vergokt. De gokkoorts blijft stijgen, volgens Addiction Suisse. De gemiddelde schuld van verslaafden bedraagt meer dan 88 000 frank.

De Zwitsers verloren in 2022 meer dan 2 miljard frank aan gokken. Dit is wat het overzicht van verslavingen dat Addiction Suisse vandaag publiceert, onthult. Sinds 2019 zijn de uitgaven voor loterijspelen (Loterie Romande en Swisslos) met 17% gestegen en met 15% voor kansspelhuizen (casino's en online aanbiedingen). Alleen al voor online casino's is het aantal spelers met tien vermenigvuldigd, waarschuwt de organisatie.

Volgens de Zwitserse gezondheidsenquête in 2022 had de helft van de jongeren van 15 tot 24 jaar al een keer gegokt. Dit aandeel steeg tot ongeveer twee derde voor volwassenen in de werkende leeftijd. In de leeftijdsgroep van 15 tot 24 jaar bedroeg het aantal gevallen van problematisch gokgedrag 7,7%, een niveau dat vergelijkbaar is met dat van de bevolking als geheel.

Volgens de overkoepelende schuldhulpverlening in Zwitserland had 7,4% van de ongeveer 5000 huishoudens die in 2022 om hulp vroegen, problemen gekregen door gokken. De gemiddelde schuld van deze gezinnen bedroeg meer dan 88 000 frank. Bovendien nam het aantal gevallen dat met een gokverbod uitgesloten werd in hetzelfde jaar toe tot ongeveer 12 000 gevallen. Dat verbod werd bijna allemaal uitgesproken door gokhuizen.

De uitsluitingen gelden in heel Zwitserland en strekken zich ook uit tot fysieke en online casinospellen, evenals tot grootschalige online spellen. Tussen 2019 en 2022 kreeg het equivalent van 0,5% van de bevolking van 18 jaar en ouder een gokverbod.

Met steeds meer jongeren gaat het niet goed

In het jaaroverzicht constateert Addiction Suisse dat meer jongeren psychische problemen ervaren, vooral jonge vrouwen. Dit stimuleert de consumptie van alcohol, tabaksproducten, medicijnen of verdovende middelen. Om deze trend tegen te gaan, roept de organisatie op tot effectievere preventie, naleving van verkoopverboden, het beperken van reclame en het verhogen van prijzen, terwijl jongeren met wie het niet goed gaat, sneller worden opgespoord en verder in de gaten worden gehouden.

Twee miljard frank is een enorm bedrag! En onder de spelers zijn er veel jonge mensen. Je kunt je afvragen wat de redenen zijn die hen ertoe brengen om zich over te geven aan deze gokspelen. Zeker de hoop om

te winnen, maar ook de droom, de ontsnapping, het simpele feit van spelen. In ieder geval oefent gokken aantrekkingskracht uit en veroorzaakt het zelfs verslaving bij bepaalde spelers.

Als je erover nadent, zou je kunnen bedenken dat de bedrijven die deze spellen aanbieden aanzienlijke winsten maken, anders zouden ze dat niet doen. Dus als zij zoveel winst maken, betekent dit dat hun klanten, de spelers, de verliezers zijn.

We kunnen statistiek, en in het bijzonder kansberekening, gebruiken om de verwachting te bepalen dat we een kansspel zullen winnen. Laten we ons er terdege van bewust zijn dat gokbedrijven dat al voor ons hebben gedaan, en in feite bewijst deze wiskunde dat ze gelijk hebben. De wet van de grote getallen, in de statistiek, laat aan de ene kant zien dat je vele malen moet spelen voordat je wint, en aan de andere kant is de wiskundige balans van deze spellen negatief. Vele malen spelen betekent ook vele malen verliezen, en elke keer dat een speler verliest, is het de organisator van het spel die wint. Hij wint ook op twee niveaus. Enerzijds bij het spel en anderzijds door gebruik te maken van de naïviteit van de spelers.

Dit toont ons de schikking van deze spelers die meer geneigd zijn alles te geloven en liever vertrouwen op de waarschijnlijkheid van de kans om te winnen dan op zekerheid. We kunnen dus zien dat mensen meer geneigd zijn tot lichtgelovigheid dan tot geloof. En toch zou er alles te winnen zijn door onze hoop op Jezus Christus te vestigen, die ons het heil verzekert, als we Hem willen volgen. Hij bedriegt ons niet. Hij wil ons het geloof geven, dat niet op toeval berust, maar ons de zekerheid geeft dat we daarmee de grootste beloften kunnen bereiken. Waar wachten we dan nog op om het juiste deel te kiezen?

Onze dierbare Heiland vergeleek het Koninkrijk van God met een koopman die op zoek is naar mooie parels. Hij heeft een parel van grote waarde gevonden; en hij ging alles verkopen wat hij had om die te kopen.

Dat is wat we moeten doen. Onze redding is geen kansspel. Als we het heil gevonden hebben, moeten we de wijsheid hebben om al het andere opzij te zetten om de Heer Jezus te volgen, waar Hij ook gaat. Dit is wat degenen die zijn trouwe volgelingen werden, deden. Ze gaven alles, zelfs hun leven, in dienst van de beste van alle meesters. Aan het einde van zijn opdracht op aarde vroeg hij zijn discipelen of het hun ooit aan iets had ontbroken; zij moesten wel antwoorden: Nooit, Heer! Bij een andere gelegenheid vroegen de discipelen aan de Meester: Wat zal er van ons, die u gevolgd hebben, worden? De Heer antwoordde hun: "Wie alles achterlaat om Mij te volgen, zal het honderdvoudige ontvangen en het eeuwige leven beërven."

De beloften van de Heer staan vast. Als we getrouw zijn, zullen we ze in ons voordeel in vervulling zien gaan.

Nieuws over kerncentrales

De meningen zijn verdeeld over kernsplijting als technologie voor het produceren van elektrische stroom. Hoewel het effectief is, heeft het aanzienlijke nadelen. Het Zwitserse blad *20minutes.ch* van 15 februari 2024 vertelt ons dat een bedrijf een alternatief heeft gevonden voor het gebruik van uranium als brandstof.

Een oplossing uit Genève om kernenergie onschadelijk te maken

Wetenschap. Het aldaar gevestigde ingenieursbedrijf Transmutex ontwikkelt een energiecentrale die geen uranium gebruikt.

Er bestaat een kerncentrale waarvan het afval na 300 jaar niet meer schadelijk is en waarvan het niet waarschijnlijk is dat het zal ontploffen. Tot op heden is het virtueel. Het staat op de servers van Transmutex, een bedrijf gevestigd in Vernier (Genève), waar 36 wetenschappers van allerlei kennis en kunde werken.

"De fase van fundamenteel onderzoek is voorbij. De fabriek is ontwikkeld in de vorm van software. Op de computer werkt het heel goed", zegt CEO Franklin Servan-Schreiber.

Deze ingenieur die zich inzet voor het koolstofvrij maken van energie, gelooft in kernenergie. Net als iedereen werd hij sinds de rampen in Tsjernobyl en Fukushima geconfronteerd met het afvalprobleem en het onaanvaardbare karakter van deze oplossing voor de energieproblemen. Maar in plaats van terug te deïnen, probeert hij het probleem op te lossen. "Op een dag hoorde ik dat bij CERN afval werd vernietigd door een bundeling van deeltjes." Hij begon aan het project om splijting (het splitsen van het atoom dat energie oplevert) op gang te brengen door brandbare stof met thorium, wat uranium kon vervangen, van buitenaf te bombarderen. Transmutex werd in 2019 opgericht en maakt gebruik van de talrijke groep wetenschappers in de buurt van het Meer van Genève, waar CERN, de Universiteit van Genève en de EPFL (de Polytechnische Federale school van Lausanne) samenwonen.

Volgens Franklin Servan-Schreiber heeft zijn project veel voordelen: zo'n centrale kan niet ontploffen; de kernreactie kan onmiddellijk worden gestopt; het grootste deel van het afval wordt vernietigd en het weinige dat overblijft, is na 300 jaar onschadelijk, in plaats van pas na 300 000 jaar bij uranium. De kers op de taart: thorium produceert geen plutonium, dus: "Het staat geen militair gebruik toe. Dit is een doorslaggevend voordeel bij het democratisch ter beschikking stellen van deze energie voor alle landen." Transmutex beweert dat hun centrale "zes of zeven keer meer energie" kan produceren dan het zou verbruiken. Het bedrijf, dat nu van plan is een industriële fase in te gaan, heeft zopas 20 miljoen frank verworven.

"Veelbelovend", zegt CERN

Giovanni Anelli, hoofd van de groep voor overdracht van technologie van CERN, beschouwt het project als "echt veelbelovend. Het concept is niet nieuw, maar de vooruitgang in de vereiste technologieën brengt het veel dichterbij het in praktijk brengen. Het zal een echte doorbraak zijn in de energieproductie." Transmutex is ook partnerschappen aangegaan met de Polytechnische school in Lasanne. De Geneefse Stichting voor Technologische Vernieuwing is van mening dat het "het potentieel heeft om van het kanton een wereldleider te maken in een koolstofvrije energietoekomst, door het lange leven van het radioactief afval uit te schakelen".

De vindingrijkheid en het doorzettingsvermogen van deze onderzoekers bij het vinden van een oplossing voor de problemen van de energievoorziening moeten hier worden benadrukt. Thorium heeft zeker veel voordelen ten opzichte van uranium, maar het is niet zonder gevaar, aangezien het afval toch 300 jaar schadelijk blijft. Dit is echter een aanzienlijke verbetering ten opzichte van uranium, dat 1000 keer langer actief blijft.

Het lijkt er echter op dat de kosten van het winnen van thorium vrij hoog zijn en dat de technologie die nodig is om het te gebruiken zeker nog moet worden beheerst. Er is ook de factor tijd. We hebben geen decennia meer voor de boeg om te beslissen welke technologie we moeten gebruiken om onze elektriciteit te produceren.

Eens te meer zien we dat we in verlegenheid zijn tegenover de moeilijkheden die zich opstapelen en die ons wel eens zouden kunnen overweldigen. Aan de andere kant, aangezien mensen niet in de juiste geest handelen, worden veel oplossingen voor de problemen die we vandaag kennen en die toegankelijk zijn zonder academische kennis, voor hen versluierd. We zijn ervan overtuigd dat we in de relatief nabije toekomst in staat zullen zijn om, eenvoudig en zonder complexe apparatuur, elektriciteit uit de atmosfeer om ons heen op te vangen, waar deze in grote hoeveelheden is opgeslagen. In plaats daarvan beïnvloedt de kwade

bedacht voor het welzijn van de hele mensheid: het herstel van het paradijs op aarde! Hij dacht vaak terug aan de donkere dagen die hij tijdens de oorlog had doorgemaakt, en hij keek uit naar die gezegende tijd waarin de mens zijn waardigheid als zoon van God zou herwinnen, dankzij de losprijs die onze geliefde Heiland had betaald.

Aristide dacht vaak aan de dierbare broeder, verantwoordelijke voor zijn land, die het werk was begonnen met niets, zonder enige materiële goederen, maar met een geloof dat in zijn lichaam was verankerd. Hij had hem dit verlangen horen uiten: "Als er maar iemand naar voren zou komen om op Sicilië te evangeliseren! Er zijn een paar vrienden, abonnees, maar niemand om hen te begeleiden en kleine vergaderingen te starten. Heer, U ziet mijn wens, ik kan het alleen maar aan U voorleggen."

Dit kwelde het geweten van Aristide. Je bent nu alleen, waar wacht je nog op om dit

verlangen van die lieve man te vervullen? Waarom bevindt je je niet in dezelfde positie als de gelovigen van weleer, die tegen de Eeuwige zeiden: "Zend mij"? En op een ochtend richtte hij zijn verzoek en nam de eerste boot naar Sicilië!

Wat een vreugde putte hij eruit! Hij was in staat om het gezegende zaad van het Koninkrijk van God te zaaien. Hij vond vrienden die hem eten en een bed aanboden... en als hij soms in zijn wagen moest slapen, kon hij slechts de Eeuwige loven als hij het hemelgewelf bewonderde. Wat een prachtig werk! Het was inderdaad dat van de God die hij probeerde te dienen! De grote en goede hemelse God!

Hij dacht aan zijn kindertijd, toen hij zo pijnlijk zijn eenzaamheid voelde, het gebrek aan genegenheid. Nu had hij een gezin, echte broers en zusters, en hij smaakte de tedere zorg van zijn vriendelijke Meester. Hij, die in het verleden zo ziek en altijd zwak was

geweest, was op zijn laatste overtocht van Genua naar Palermo, toen de zee heel onstuimig was, de enige passagier in de eetzaal! Alle andere reizigers waren ziek!

De genade van de Heer steunde hem, gaf hem de vreugde van het Koninkrijk, zonder welke hij nooit de moed zou hebben gehad om zo ver alleen te gaan. Maar op een speciale bijeenkomst had hij een kaartje gekregen met dit versje: "O! Laat niets u ooit tegenhouden tijdens de plichten van uw zending, denk aan de moed van de profeten, trotseer de slagen, de smarten."

Hij had geprobeerd deze moed te hebben, met de steun van de Almachtige, en hij bewaarde het als een onverdiende schat. De vreugde te weten dat hij het verlangen van de man Gods van zijn tijd, wiens diepe geloof hij had bewonderd, had vervuld, gaf hem vleugels en ook de moed om tot de mensheid te zeggen: "Hoop, het Koninkrijk van God komt nabij."

Korte Kroniek van het Rijk der Gerechtigheid

Op 7, 8 en 9 september laatstleden had de familie van het geloof de vreugde bijeen te komen in Lyon om de vermaningen te ontvangen die de trouwe Dienaar van God in zijn tijd gaf. Op zaterdag ging het over de tekst van de Hemeldauw: "Kennis blaast op, maar liefde bouwt op". Wij geven enkele delen ervan weer:

"De kennis van de goddelijke wegen vervoert ons naar het Koninkrijk van God. Maar als deze kennis in ons geen kringloop vindt door een diepe dankbaarheid, wordt ze in plaats van een zegen een ongeluk. Waarom? Precies omdat de kennis doet opzwellen zodra ze niet gevolgd wordt door een actie die ze moet veroorzaken die zich uit door zachtmoedigheid, nederigheid, goedheid, liefde, enz.

Kennis volgens de geest van de wereld

genius van de mens hem om oplossingen te vinden die complex, schadelijk en gevaarlijk zijn voor het milieu en de levende wezens.

Gelukkig hebben we, dankzij de laatste Boodschapper van God, geleerd de Heer te kennen en weten we dat Hij niet straft. Hij stemde er zelfs mee in om Zijn Zoon als offer te geven om ons te redden. Welke vader zou aanvaard hebben om zo'n offer van zijn zoon te brengen om de zondaars te verlossen? Het is de uitdrukking van een oneindige goedheid, van een liefde die we niet kunnen doorgronden.

Dus laten we op God vertrouwen, Hij heeft voor alle mensen een prachtige toekomst voorbereid waarin er geen problemen meer zullen zijn met de energieproductie, of wat voor andere problemen dan ook. We worden zelfs uitgenodigd om mee te werken aan de invoering van dit nieuwe Koninkrijk dat over de hele aarde zal worden opgericht.

Gevleugelde metselaars!

Rose-Marie Choulat, redacteur van het *Journal de l'Emploi*, houdt zich bezig met activiteiten in de dierenwereld, waaruit ze juiste en leerzame informatie weet te halen. Ze nodigt haar lezers uit om na te denken over parallellen met menselijke handelingen. Deze zijn in feite, hoewel er geen gebrek is aan vindingrijkheid op vele gebieden, vaak geïnspireerd door degenen die we onze "inferieure broeders" noemen. Maar helaas! Menselijke inspanningen gaan meestal gepaard met laaghartige belangen, zelfs kwade bedoelingen, die niet bij dieren worden gevonden! Dit weerspiegelt zeker geen superieure intelligentie aan de kant van de mens. Of in ieder geval niet de ware intelligentie die altijd werkt in samenhang met de regels van het evenwicht en het leven.

De eerder genoemde krant publiceerde een artikel over zwaluwen, dat we graag willen weergeven:

Gevleugelde metselaars

Wie zouden beter dan zwaluwen de nadruk kunnen leggen op een overeenkomst die er bestaat met metselaars? Ze trekken muren op, maken vensters, graven gangen, en komen elk voorjaar bij ons terug! Het waterpas en de loodlijn zouden dan ontbreken bij een vergelijking. Maar onze tjlpende en charmante zwaluwen zijn daarentegen tevreden met hun snavels en poten. Ze bouwen ook geen huis, zul je er tegenin brengen. Maar bij nader inzien moet de lezer als hij er verder over nadenkt, het duidelijk voor de hand liggende inzien: de zwaluw is een metselaar. En het ontbreekt de voorstelling aan omvang.

Echter, voor het werk in de praktijk te volgen door meteen met het cement te beginnen, zullen we eerst een kort theoretisch overzicht geven: de leden van de familie van de zwaluwen of hirundiniden, lijken zo op elkaar, dat de verschillen die hen onderscheiden vaak moeilijk te definiëren zijn. Dus ik zal me tevreden stellen met u te vertellen over de huiszwaluw die het wildst verspreid is en de oeverzwaluw, één van de kleinste, gekenmerkt door zijn donkerbruine kleur op de rug en wit eronder en met een donkerbruine borst-kraag. Het seizoen leent zich voor de observatie van

beide, zelfs al maakt "één zwaluw nog geen zomer", zoals het gezegde luidt. En om een goede reden! Hun trek geschiedt op minder specifieke tijden dan die van de gierzwaluwen bijvoorbeeld. Hun aankomst in het voorjaar volgt de isotherm van 9 graden Celsius en kan gemakkelijk een paar weken van jaar tot jaar verschillen. Trouwens sommige individuen gaan voor de massale trek uit, terwijl het vertrek in de herfst naar het zuiden ook achterblijvers kent. In Engeland kunt u de zwaluwen het hele jaar door zien, behalve in januari.

Nu het cement!

De huiszwaluw installeert graag zijn nest in stallen en schuren. Na een warme overwintering vindt elk paartje zijn nestje van het voorgaande jaar weer terug. Er zijn zwaluwen waargenomen, radeloos rondraaiend dicht bij hun nest dat ontoegankelijk was geworden in een stal, wachtend tot er een deur of een raam zou worden geopend. Als de oude woning teveel beschadigd is, zetten het mannetje en het vrouwtje zich er toe een nieuwe te bouwen. Het zal acht tot zestien dagen duren om het onderkomen te bouwen, dat meestal aan een balk wordt bevestigd. Onze gracieuze metselaars vinden de eerste grondstof in de modder van plassen, beken, en omgeploegde velden. Deze aarde, gekneed en vermengd met hun speeksel dat het tot een soort cement maakt, wordt gevormd tot bollen en bevestigd op de uitgekozen plaats. Plantenvezels, stro en takjes worden toegevoegd aan de mortel en geven het een voorbeeldige stevigheid. Goed beschut, herbergt een nest gemakkelijk met vaste tussenpozen vele generaties zwaluwen gedurende wel een halve eeuw. Wat te zeggen van onze moderne appartementen waarvan de muren een jaar na de bouw al barsten?

De oeverzwaluw graaft, in tegenstelling tot zijn neefje, de huiszwaluw, elk jaar een nieuwe woning in de steile oevers. Dit zware werk vereist een gemeenschappelijke organisatie. Ondanks hun zwakke technische middelen, klauwen en snavels, die beschikbaar zijn voor elk individu, wordt de klif al snel doorzeefd met talloze gaten. Vier tot zes vogels werken nauw samen door oordeelkundig om de beurt aan een gat te boren.

Beter nog, deze zelfde zwaluwen gaan door een tunnel van de burens ernaast om zo verder samen te werken. Naarmate het gat dieper wordt, krast de betrokken zwaluw op de grond, en maakt het gruis daarna los door achteruit te gaan. Als het klaar is, is de gang tussen de 50 en 180 centimeter lang, met een diameter van 4 tot 6 cm. Aan de onderkant, verbreedt die zich tot een kamer met onregelmatige contouren, het eigenlijke nest, lekker zacht bedekt met een tapijtje van veertjes.

De zandgroeven van onze streek bieden een ideale habitat voor deze boodschappers van de lente. Merkwaardigerwijze hebben hun gelaagde en zeer geschikte wanden de plaats ingenomen van het natuurlijke biotoop van de oeverzwaluw: de rotswanden van steen. Omdat deze speciale habitat schaarser werd, vreesden sommige ornithologen dat hun bewoners zouden verdwijnen. Dat was dus een misvatting van hun opmerkelijk gevoel om zich aan te passen!

Nogmaals kunnen we het gebruik van deze kwaliteit zien die van levensbelang is, niet alleen voor de

dierenwereld, maar ook voor de werkmensen van tegenwoordig.

Is het niet interessant en inderdaad zelfs boeiend om in het voorjaar de zwaluwen aan het werk te zien om het nest te bouwen waarin hun kleintjes zullen worden geboren? Wat een ijver moeten ze niet inzetten om de materialen te zoeken die geschikt zijn voor de bouw, dan daarna om die samen te kneden, en te vormen, na er voor gezorgd te hebben om de vezels en takjes erin te verwerken die het frame moeten vormen en moeten zorgen voor de stevigheid! Vanaf het begin was het ook noodzakelijk om te zorgen voor een verankering op de muur, de dwarsbalk of de dakbalk, waarop ze het nest wilden vastmaken.

En alles gebeurt zonder lawaai, want deze sierlijke arbeiders hebben geen ander gereedschap dan hun snavel. Ze hebben geen behoefte aan een plan, beitel, hamer, troffel, strijkbord en andere instrumenten om de loodrechte stand of de hoogte van het gebouw te controleren. Het krijgt langzamerhand vorm, zonder vallen en opstaan of aarzeling, verdergaand met zekere bewegingen naar de perfectie onder het precieze en onfeilbare oog van deze kleine meester ambachtslieden.

Wat anderzijds ook geweldig is, dat is dat de zwaluwen niet hebben leren metselen. Niemand heeft hun deze kunst gewezen. Die zit in hen, oorspronkelijk vanaf het allereerste paar vastgelegd en overgedragen aan de nakomelingen langs erfelijke weg, zonder dat er enige uitleg nodig is.

Kennis trekt in elke soort en is in veelzijdige vormen terug te vinden bij de kustzwaluw en al hun soortgenoten, zoals bij alle vogels die bouwen en andere dieren. Vooral bij sommige insecten, waaronder de bij in het bijzonder.

Wat de mens betreft waren er nog veel grotere mogelijkheden tot ontplooiing in het goede voor hem voorbehouden, als hij de stem van de wijsheid had gehoorzaamd, en hij zou nooit de geringste moeilijkheid in om het even welke richting ervaren hebben. Zijn gebrek aan nederigheid dompelde hem in de duisternis waarover de Schrift spreekt, waardoor hij zich blootstelde aan de vervloeking. Het was om althans gedeeltelijk daaraan te ontsnappen, dat hij schuilplaatsen voor zichzelf moest bouwen, kleding moest maken en proberen om zichzelf tegen allerlei kwaad en bedreigingen te beschermen. Maar helaas! Ondanks werk en zweet, onderzoek en materiële verbeteringen, kan hij zich niet onttrekken aan de verderfelijke effecten van egoïsme en trots waarmee hij is doordrenkt en die ten grondslag liggen aan al zijn ondernemingen. De gevolgen volgen onvermijdelijk op de oorzaken. En de wereld die hij voor zichzelf bouwde, gebaseerd op kunstgrepen en onverdraagzaamheid, kan niet overleven. De vernietiging wacht onverbiddeijk, zoals bij het huis waarover de Heer Jezus spreekt in de Bergrede, dat was gebouwd op zand. Slechts een huis gebouwd op steen (de Rots der Eeuwen), dat is het in de praktijk gebrachte evangelie, zal standvastig en onkwetsbaar blijven te midden van de komende storm. Matth. 7: 24-27.

doet alles op een verkeerde manier begrijpen. Ze leidt de mensen tot een liefde die hen doet lijden en sterven. Men vindt erin het hele scala van weeklachten en moreel leed, kwellingen en tranen.

De goddelijke liefde is de grootste wijsheid van God die zich in liefde gepaard aan gerechtigheid.

Hoe heeft onze geliefde Verlosser ons bemind? Op de wonderbaarlijkste, nobelste manier die men zich kan voorstellen. Het is een liefde die alle begrip te boven gaat, zo'n grote liefde dat ze hem veroorloofde de volledige verloochening van zichzelf te verwezenlijken, van zijn glorie en van zijn geestelijke natuur, om de mensen te redden. Hij is buiten zichzelf getreden om de mensen te dienen tot in het oord van de vergetelheid, om hen eruit te bevrijden door de opstanding en hun weer het daglicht te laten zien."

Op de tweede dag, was de tekst de volgende aanmaning van de apostel Paulus: "Daar wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bevlekking van het vlees en van de geest." 2 Kor. 7: 1. Het commentaar van de Boodschapper was:

"Dat zijn een heel erg aanmoedigende en terzelfder tijd zeer diepgaande woorden van de apostel Paulus. De goddelijke beloften zijn onuitsprekelijk. Ze maken op ons een heerlijke indruk en geven ons een onwankelbare zekerheid van het geluk en het eeuwige leven, als wij de voorwaarden naleven die zich eraan verbonden zijn.

Wij hebben de voordelen van deze beloften. Ze zijn afhankelijk van de voorwaarde die de apostel Paulus ons in onze tekst vermeldt: "Onszelf reinigen van alle bezoeidelingen van het vlees en de geest." Het is de goede strijd van het geloof die trouw gestreden moet worden totdat alles glashelder voor ons is.

Dat betekent het volledig afstand doen van ons oude karakter en zijn werken, door een nieuw karakter aan te nemen, zoals dezelfde apostel aan de Kolossenzen meldt. De netelige kwestie is dus de verwezenlijking van dat volledige afstand doen van dat oude karakter. Waar is dat uit gevormd? Uit de gewoonten aangenomen in contact met de wereld en de tegenstrever. De weg die tot genezing leidt wordt de puur en eenvoudig verzaking genoemd. Deze alleen kan uit ons hart die kanker doen verdwijnen die egoïsme genoemd wordt

Men moet vooral eerlijk omgaan met de voorwaarden die de beloften doen uitkomen. Wie omwegen en uitvluchten verzint, zal op een dag voor een bres staan, een zwakte, onbekwaamheden die de echte gemoedstoestand bloot zullen leggen. Het is dus onontbeerlijk onszelf met oprechtheid te beoordelen.

Wij bereiden ons vandaag voor op de strijd die de wereld moet overwinnen. Welnu de apostel Johannes zegt ons: "De overwinning die over de wereld zegeviert, is ons geloof." Dat geloof moet waarachtig zijn. Daarvoor

is het onontbeerlijk, dat de geest van God over ons komt.

We moeten tot elke prijs lauwheid overwinnen. Onze geliefde Verlosser zei tot Laodicea: "Omdat je lauw bent, zal ik je uit mijn mond spuwen".

De tekst van de laatste dag van ons congres was: "In de wereld hebt u verdrukking, maar hebt goede moed, ik heb de wereld overwonnen." Johannes 16: 33. Dit is een zeer korte samenvatting van de uiteenzetting:

"Tijdens de laatste en gedenkwaardige avond die de Heer met zijn discipelen doorbracht, zei hij onder andere lessen van een oneindige diepte en kracht de woorden van onze tekst tegen hen.

Wij hebben het heil van de mensheid in handen. Dat moet voor ons belangrijker dan wat of wie dan ook in de wereld, dan ons gemak, ons comfort, onze luxe, onze persoonlijke voldoening, kortom: alles. Anders zijn we het vertrouwen dat de Heer in ons heeft gesteld niet waard, en wij zullen niet aan het einde van onze opdracht komen. Wij kunnen er zeer goed in slagen, maar we moeten het voldoende op waarde schatten.

Hoe meer wij de waarheid naleven, hoe meer onze zekerheid in de goddelijke wegen toeneemt. Maar we moeten ze naleven. Wij zijn er niet om verwijten te maken, maar om de bressen te herstellen, en om goed te maken, wat slecht werd gedaan. Aan degenen die ons de fouten van anderen komen vertellen, antwoorden wij: hebt u die dan

verbeterd? Neen. Eh wel, hoe wilt u dan uw medewerking aan het Koninkrijk van God verwezenlijken?

Wat de Heer van ons verlangt, is dat wij gevoelige wezens worden, in staat de goddelijke liefde te begrijpen en te verwezenlijken. We moeten al onze ellende voelen en anderzijds alles wat de vergiffenis van de beledigingen gekost heeft en alles wat de vrede waard is, die dat in onze ziel teweegbrengt. We moeten ook voelen wat voor ons het voortdurend uitwissen van onze beledigingen vertegenwoordigt door de macht die geconcentreerd is in het bloed van Christus vergoten aan het kruis. Dat wekt dan onze dankbaarheid op en ontwikkelt zich in ons hart, onze aanhankelijkheid begint; dat is het geestelijke geneesmiddel, het opperste opwekkend middel, dat onze genezing verzekert. Dat is een geestelijk voedsel dat voor ons onontbeerlijk is."

Wij danken onze geliefde broeders en zusters die zich ingezet hebben voor de organisatie van dit congres en voor de wijze waarop we zijn onthaald, en wij wensen iedereen alle steun van de Heer in de goede strijd van het geloof toe.

Voor België: 11, rue de la Bassette - 1330 Rixensart, Tel. 02/ 653 50 20.

Voor Nederland: Lotte Beesestraat, 71 - 2331 KG Leiden. Tel. 06-51 15 64 91.

Uitgever: De Engel van de Heer, Filantr. Ver. Verantw. Opsteller: Ph. Miquet, CH-1236 Cartigny Imprimerie Villière, 74160 Beaumont, France.